

ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตกับการเข้าถึงสื่อลามกของเด็กและเยาวชนไทยในเขตกรุงเทพฯ

Relationship between Internet Usage Behavior and Pornography Access of Thai Children and Youth in Bangkok

ไชนิล สมบูรณ์¹ และ พรพรหม ชมงาม²

¹ นักศึกษา ปริญญาโท มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

² คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

บทคัดย่อ

วิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กและเยาวชนไทยในเขตกรุงเทพมหานคร 2) เพื่อศึกษาการเข้าถึงสื่อลามกของเด็กและเยาวชนไทยในเขตกรุงเทพมหานคร 3) เพื่อศึกษาประเภทการเข้าถึงสื่อลามกของเด็กและเยาวชนไทยในเขตกรุงเทพมหานคร 4) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตและการเข้าถึงสื่อลามกของเด็กและเยาวชนไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 230 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐาน การเปรียบเทียบโดยใช้สถิติ t-test และ One-way ANOVA และทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ จากการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กับการเข้าถึงสื่อลามกของเด็กและเยาวชนไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

คำสำคัญ: พฤติกรรมการใช้, อินเทอร์เน็ต, การเข้าถึง, สื่อลามก, เด็กและเยาวชน

Abstract

The purposes of this research were 1) to study internet usage behavior of Thai children and youth in Bangkok, 2) to study access to pornographic content among Thai children and youth in Bangkok, 3) To study categories of pornographic content accessed by Thai children and youth in Bangkok, and 4) to study relationship between internet usage behavior and pornography content access among Thai children and youth in Bangkok. The questionnaires were administered to 230 male and female respondents aging between 12-19 years old in Bangkok. Analytical statistics used in this study are percentage, mean, standard deviations, t – test, One-way ANOVA and *Pearson's Product Moment Correlation Coefficient*. The result shows that internet usage behavior are correlated with pornography access of Thai children and youth in Bangkok.

Keywords: Usage Behavior, Internet, Access, Pornography, Children and Youth

1. บทนำ

ปัจจุบันอินเทอร์เน็ตเข้ามามีบทบาทต่อวิถีชีวิตของคนในประเทศไทย ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี จากข้อมูลสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2554) พบว่า ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยในปี พ.ศ. 2553 มีจำนวนสิบสามล้านแปดแสนคน กว่าครึ่งของจำนวนทั้งหมดเป็นเด็กและเยาวชนที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี และมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นในอนาคต จากโครงการต่าง ๆ ทั้งจากภาครัฐบาลและภาคเอกชน เช่น โครงการแจกแท็บเล็ตเด็ก ป.1 ทั่วประเทศของรัฐบาล โครงการอินเทอร์เน็ตเพื่อสังคมแห่งการเรียนรู้ ของกรุงเทพร่วมกับบริษัท ทูริ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) เป็นต้น

อินเทอร์เน็ตได้พัฒนาระบบการสื่อสารและการดำเนินชีวิตของผู้คนจำนวนมากให้สะดวกขึ้น การปฏิวัติเทคโนโลยีใหม่นั้นมีทั้งผลดีและผลเสีย เพราะอินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งที่สามารถติดต่อสื่อสารกับเยาวชนได้ง่ายและทำให้มีโอกาสเสี่ยงจากการถูกดำเนินคดีตามกฎหมายน้อยลงแหล่งสารสนเทศจากอินเทอร์เน็ตมีการเผยแพร่ภาพลามกหรือสื่ออนาจารซึ่งเป็นอันตรายต่อเด็กและเยาวชน เด็กและเยาวชนอาจได้รับผลกระทบจากการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างไม่ถูกต้องได้ เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติด ข้อมูลเกี่ยวกับการประติษฐานผู้กระทำความผิด อีกทั้งการกระทำความผิดที่เกิดจากเยาวชนด้วยกันเองก็มีเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก จากข้อมูลของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน (2554) พบว่าคดีเด็กและเยาวชนที่เกี่ยวกับเพศ ความสงบสุขเสรีภาพ ชื่อเสียง และการปกครอง มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นจากในปี พ.ศ. 2544 ที่มีจำนวนประมาณหนึ่งพันคดีในปี พ.ศ. 2550 ถึงปี พ.ศ. 2553 มีจำนวนคดีเหล่านี้เฉลี่ยสี่พันถึงห้าพันคดี

ความอิสระในการเข้าถึงเนื้อหาที่เต็มไปด้วยความรุนแรงจากการใช้อินเทอร์เน็ต ไม่สามารถป้องกันความรุนแรงที่อาจเกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนหรือบุคคลต่าง ๆ ได้ สภาพสังคมในประเทศตะวันตก การมีภาพลามกอนาจารของผู้ใหญ่บนอินเทอร์เน็ตเป็นเรื่องปกติ ซึ่งผู้เกี่ยวข้องไม่ควรละเลย เพราะอาจส่งผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนได้ ความจำเป็นที่จะต้องปกป้องเด็กและเยาวชนให้ปลอดภัยจากการถูกล่อลวงและถูกประทุษร้ายทางเพศ มีความจำเป็นเช่นเดียวกับที่จะต้องคุ้มครองผู้เยาว์จากการเข้าถึงภาพลามกอนาจารเหล่านี้

สำนักยุทธศาสตร์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ผู้จัดการ 360 รายสัปดาห์, 2554) ระบุว่า สถิติในการค้นหาข้อมูลในเว็บไซต์กูเกิ้ล แสดงให้เห็นว่า คนในสังคมไทยมีการหมกมุ่นอยู่กับเรื่องเพศจนนำไปสู่ปัญหาอาชญากรรมด้านการข่มขืน โดยสำนักงานยุทธศาสตร์ฯ ได้รวบรวมสถิติคดีข่มขืนจากเดือนตุลาคม พ.ศ. 2553 ไปจนถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2554 พบว่า มีจำนวนคดีที่ข่มขืนเพิ่มมากขึ้นเป็น 3 เท่า เมื่อเทียบกับ 10 ปีที่แล้ว หรือเฉลี่ยมีผู้หญิงที่ถูกข่มขืนและแจ้งความวันละ 12 รายการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมของคนในสังคมโดยเฉพาะในกลุ่มเด็กวัยรุ่นที่สามารถเข้าไปเสพสื่อต่าง ๆ โดยเฉพาะอินเทอร์เน็ต ถือว่ามีผลมากเพราะปัจจุบันเด็กกว่าร้อยละ 80 สามารถเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ได้โดยง่ายซึ่งสื่อเหล่านี้ถือเป็นช่องทางหนึ่งที่มีความสำคัญต่อพฤติกรรม รองลงมาคือซีดี ดีวีดีเป็นสื่อลามกที่ทุกวันนี้มีอยู่รอบตัวเยาวชนมากที่สุด

สื่อเรื่องเพศมีปรากฏในสังคมมาเป็นเวลานาน แต่เดิมมักถูกจำกัดให้เผยแพร่ในหมู่ผู้ใหญ่ที่มีวุฒิภาวะ มีความคิดถ่วงถ่วงในการบริโภคสื่อเหล่านั้นอย่างมีวิจารณญาณ แต่ในปัจจุบันพบว่าเด็กและเยาวชนสามารถเข้าถึงสื่อลามกได้ง่ายขึ้นโดยเฉพาะในอินเทอร์เน็ต การควบคุมที่ไม่ทั่วถึง ไม่สอดคล้องกับการเติบโตของธุรกิจผลิตและจัดจำหน่ายสื่อลามก ส่งผลให้เกิดการล่อลวงให้ปรากฏอยู่ในสื่อลามก ไปจนถึงการชักชวนให้เข้าสู่การค้าประเวณี ทั้งนี้กฎหมายที่มีบทลงโทษผู้ประกอบการสื่อลามกที่มีอยู่ เช่น ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 287 โทษจำคุก 3 ปีปรับไม่เกิน 3 พันบาท ไม่สามารถจัดการกับธุรกิจสื่อลามกซึ่งมีเม็ดเงินหมุนเวียนมหาศาล ปัญหาทางเพศในเด็กทวีความ

ซับซ้อนมากขึ้น เช่น เพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การตั้งครรถ์ในวัยเรียน ค่านิยมของวัยรุ่นเรื่องกิ๊กหรือแข่งขันสะสม
คู่นอน ตามด้วยปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และสถิติผู้ป่วยโรคเอดส์ในกลุ่มเด็กวัยรุ่นที่เพิ่มมากขึ้นทุกปี
(ภัยคุกคามของสื่อลามก, 2548)

นอกจากการเป็นช่องทางในการเข้าถึงสื่อลามกได้ง่ายขึ้นสำหรับเด็กแล้ว อินเทอร์เน็ตยังเป็นอีกช่องทาง
ในการส่งผ่านสื่อลามกอื่น ๆ ไปถึงตัวเด็กและเยาวชนโดยตรง เช่น ซีดี ดีวีดีลามก และได้นำไปสู่ปัญหาอาชญากรรม
ในสังคม เช่น ขบวนการฆ่าข่มขืนเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาเพื่อเลียนแบบซีดีลามกที่ได้สั่งซื้อผ่านอินเทอร์เน็ต
(ไทยรัฐ, 2552) เด็ก ป.5 จำนวน 2 คน และ ม.2 อีก 1 คน ปฏิบัติการข่มขืนเด็กอายุ 7 ขวบโดยสารภาพว่า
เลียนแบบจากเว็บโป๊ที่ดูกันจากร้านเกมในหมู่บ้าน (Mangtra, 2551) เป็นต้น

ดังนั้น ปัญหาภัยสังคมซึ่งเป็นผลเสียจากการใช้งานอินเทอร์เน็ตของเด็กและเยาวชนในประเทศไทยจึง
ไม่ใช่เรื่องไกลตัวหรือเรื่องที่เกิดแค่เพียงในวงแคบ หากแต่เป็นปัญหาสำคัญของสังคมที่ควรเร่งหาทางแก้ไข เนื่องจาก
เด็กและเยาวชนอยู่ในวัยที่สามารถถูกชักจูงได้ง่าย อีกทั้งกฎหมายภายในประเทศไทยยังไม่สามารถควบคุมการเข้าถึง
สื่อลามกต่าง ๆ ได้อย่างครอบคลุมเพียงพอและยังสามารถเข้าถึงได้ง่ายกว่าช่วงสิบปีที่ผ่านมา ดังบทสัมภาษณ์นาย
ณัฐพล อยู่วิทยา (สัมภาษณ์, 30 ตุลาคม 2554) บรรณาธิการนิตยสาร Monday ส่วนหนึ่งที่ว่า “เด็กสมัยนี้เข้าถึง
สื่อลามกได้ง่ายจริง ๆ เพราะเด็กรุ่นก่อนกว่าจะได้ดูของพวกนี้ บางคนแทบจะไปทำงานเป็นสายลับเยาวชนได้เลย”
แม้ปัญหาการข่มขืนกระทำชำเราหรืออนาจาร จะเป็นเพียงหนึ่งในคดีความอาญาหลายเรื่องที่เคยเกิดขึ้นในสังคมไทย
แต่ปัญหาในลักษณะเช่นนี้ไม่ควรเกิดขึ้นอีก

ถึงแม้อินเทอร์เน็ตจะมีผลเสียอยู่มากมายต่อเด็กและเยาวชนไทยดังที่ได้กล่าวมา แต่ข้อดีของอินเทอร์เน็ต
นั้นก็กลับมีอยู่ไม่น้อยไปกว่ากัน และหากใช้ไปในทางที่ถูกต้องจะยังเป็นประโยชน์แก่เด็กและเยาวชนรวมถึงเป็น
ประโยชน์ต่อประเทศชาติเป็นอย่างมากอีกด้วย ดังนั้น เราจึงไม่ควรแก้ปัญหาเหล่านี้โดยตัดสินว่าทั้งหมดเป็น
ความผิดของเทคโนโลยีเพียงฝ่ายเดียว อินเทอร์เน็ตอาจไม่ผิดทั้งหมด หากแต่ควรหันกลับมามองที่ต้นเหตุที่แท้จริง
นั่นคือ เน้นควบคุมไปที่พฤติกรรมในการเข้าถึงสื่อลามกของตัวเอง ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้ปกครอง ครูอาจารย์ และคน
ในสังคมที่ใกล้ชิด เพราะถึงแม้กฎหมายไม่สามารถแก้ปัญหาให้คนเลิกทำชั่วหรือป้องกันปัญหาได้ทั้งหมด แต่
ประชาชนทุกคนมีส่วนช่วยในการป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นได้ จึงเป็นที่มาของการศึกษาชิ้นนี้ เพื่อให้ทราบว่า
พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตนั้นมีความสัมพันธ์กับการเข้าถึงสื่อลามกหรือไม่ อย่างไร เพื่อนำไปสู่การเข้าไปตรวจตรา
ดูตั้งแต่ต้นตอได้ถูกต้องและป้องกันได้อย่างทันท่วงที

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กและเยาวชนไทยในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาการเข้าถึงสื่อลามกของเด็กและเยาวชนไทยในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาประเภทการเข้าถึงสื่อลามกของเด็กและเยาวชนไทยในเขตกรุงเทพมหานคร
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตและการเข้าถึงสื่อลามกของเด็ก
และเยาวชนไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

3. ระเบียบวิธีวิจัย

3.1 นิยามศัพท์

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต หมายถึง การใช้งานอินเทอร์เน็ตซึ่งแตกต่างกันไปตามความต้องการและวัตถุประสงค์การใช้งาน โดยพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตแบ่งออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ (วิทยา เรื่องพรวิสุทธิ, 2539)

1. เพื่อการติดต่อสื่อสาร เช่น การใช้อีเมล สนทนาทางเครือข่าย และเว็บบอร์ด
2. เพื่อค้นหาข้อมูลข่าวสาร เป็นการสื่อสารสนเทศผ่านทางเทคโนโลยีเวิลด์ไวด์เว็บ ซึ่งมีเว็บเบราว์เซอร์ เป็นโปรแกรมแสดงผล เช่น อินเทอร์เน็ตเอ็กพลอเรอร์ ในการค้นหาข้อมูลที่ต้องการผ่านเว็บไซต์
3. เพื่อความบันเทิงและสนุกสนาน เช่น การดูหนัง ฟังเพลง ผ่านอินเทอร์เน็ต การเข้าถึงสื่อลามก หมายถึง การเข้าไปถึงสื่อที่มีจุดประสงค์เพื่อยั่วกระตุ้นให้ผู้พบเห็นเกิดความใคร่ทางกามารมณ์ ไม่ว่าจะด้วยภาพ เสียง หรือ สิ่งอื่นใดก็ตาม โดยสื่อลามกนั้นสามารถแบ่งออกเป็น 5 ประเภทใหญ่ ๆ คือ (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย อ้างถึงใน สมบัติ กาญจนกิจ, 2552)

1. กลุ่มภาพยนตร์ เช่น หนังโป๊ ซีดี/ดีวีดีโป๊
2. กลุ่มสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือโป๊ การ์ตูนโป๊ ปฏิทินภาพโป๊
3. อินเทอร์เน็ต เช่น เว็บไซต์ลามก
4. เกม เช่น เกมจีบสาว เกมโป๊ต่างๆ
5. โทรศัพท์มือถือ เช่น คลิปโป๊ ภาพโป๊

ลักษณะทางประชากร หมายถึง ลักษณะโดยทั่วไปของเด็กและเยาวชนไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายรับที่ได้จากผู้ปกครอง

3.2 กลุ่มประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วยกลุ่มประชากร คือ เด็กและเยาวชนไทยทั้งเพศชายและหญิงที่มีอายุระหว่าง 12-19 ปี และเป็นนักเรียนและนักศึกษาที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร และศึกษาอยู่ในสถานศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ดังนั้น จากข้อมูลของ กระทรวงศึกษาธิการ (2553) พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมในเขตกรุงเทพมหานครมีทั้งหมด 372,532 คน นำมาคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Yamane) โดยมีระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 และความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 7 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องศึกษาในครั้งนี้อย่างน้อย 222 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยการแจกแบบสอบถามตามสถานศึกษา ร้านให้บริการอินเทอร์เน็ต และย่านศูนย์การค้าต่าง ๆ โดยได้ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นจำนวน 50 คน ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบสโนว์บอล (Snowball Sampling) โดยจัดทำแบบสอบถามออนไลน์แล้วนำลิ้งค์ที่ได้ส่งอีเมลไปยังกลุ่มตัวอย่างที่ใกล้ชิดกับผู้วิจัย แล้วให้กลุ่มตัวอย่างนั้นทำการส่งต่ออีเมลแบบสอบถามออนไลน์ไปยังกลุ่มตัวอย่างคนอื่นเรื่อย ๆ โดยได้รับการตอบแบบสอบถามกลับจำนวน 80 คน และใช้วิธีการฝากแบบสอบถามออนไลน์ไว้บนเว็บไซต์เครือข่ายสังคมออนไลน์ต่าง ๆ เช่น Facebook, Hi5, Twitter โดยชักชวนให้กลุ่มตัวอย่างเข้ามาตอบแบบสอบถาม ได้รับการตอบแบบสอบถามกลับ จำนวน 100 คน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ แบบสอบถามซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วน คือ คำถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากร อันได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายรับที่ได้จากผู้ปกครอง คำถามเกี่ยวกับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตและพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต จำนวน 30 ข้อ และคำถามเกี่ยวกับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสื่อลามกและการเข้าถึงสื่อลามก จำนวน 59 ข้อ เป็นลักษณะคำถามที่ใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) (1 = ไม่เคย และ 5 = เข้าใจมากที่สุด) แบบสอบถามที่สร้างขึ้นได้ทดลองแจกจำนวน 20 ชุด เพื่อทำการทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นรายด้านใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าระดับความน่าเชื่อถือ = 0.906

3.4 การวิเคราะห์ทางสถิติ

วิจัยนี้ใช้วิธีการแจกแจงความถี่ (Frequencies) และระบุค่าของข้อมูลออกมาเป็นร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายข้อมูลลักษณะทางประชากร พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต และการเข้าถึงสื่อลามก ใช้สถิติ t-test และ One-way ANOVA เพื่ออธิบายข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ลักษณะทางประชากรกับการเข้าถึงสื่อลามก และลักษณะทางประชากรกับประเภทของการเข้าถึงสื่อลามก และใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตกับประเภทของการเข้าถึงสื่อลามก

4. ผลการวิจัย

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 230 คน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (53.5%) มีอายุอยู่ในช่วง 18-19 ปี (37.8%) มีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. (53.0%) และมีรายรับที่ได้จากผู้ปกครองต่อเดือน 1,001-3,000 บาท (39.1%)

4.1 พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กและเยาวชนไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตพบว่า ทั้งหมดเคยใช้งานอินเทอร์เน็ต มีประสบการณ์การใช้งานอินเทอร์เน็ตมากกว่า 4 ปี ขณะใช้งานมักอยู่ลำพังคนเดียว มักใช้งานในช่วงเวลาหัวค่ำ (18.01-22.00 น.) ใช้ 4-6 ชั่วโมงต่อครั้งมากกว่า 6 ครั้งต่อสัปดาห์ มักใช้งานผ่านคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ ใช้งานที่บ้าน

เมื่อพิจารณาแต่ละประเภท พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ด้านการศึกษา รองลงมา คือ ด้านการบันเทิง และน้อยที่สุด คือ ด้านการติดต่อสื่อสาร

ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต พบว่า ระดับการศึกษา และรายรับที่ได้จากผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต

4.2 การเข้าถึงสื่อลามกของเด็กและเยาวชนไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

การเข้าถึงสื่อลามกพบว่า ส่วนใหญ่เคยเข้าถึงสื่อลามก เข้าถึงสื่อลามกครั้งแรกขณะศึกษาชั้นมัธยม 1-2 เข้าถึงครั้งแรกโดยไม่ตั้งใจ เข้าถึงสื่อลามกครั้งแรกผ่านช่องทางคอมพิวเตอร์แบบตั้งโต๊ะ ครั้งแรกเข้าถึงสื่อลามกผ่านทางประเภทอินเทอร์เน็ต เข้าถึงสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตครั้งแรกในประเภท X Gallery ส่วนใหญ่เข้าถึงสื่อลามก

ครั้งแรกเพราะเพื่อน เข้าถึงครั้งแรกที่บ้าน คุยกับเพื่อนหลังจากได้เข้าถึงสื่อลามกครั้งแรก เข้าถึงในช่วงหัวค่ำ (18.01-22.00 น.) ครั้งนี้น้อยกว่าหนึ่งชั่วโมง เข้าถึงสื่อลามกสัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง มีประสบการณ์ในการเข้าถึงสื่อลามกน้อยกว่า 1 ปี เข้าถึงจากที่บ้าน เข้าถึงขณะอยู่ลำพังคนเดียว นิยมเข้าถึงสื่อลามกประเภทอินเทอร์เน็ต และนิยมเข้าถึงสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตประเภทหนังโป๊

ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรกับการเข้าถึงสื่อลามก พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับการเข้าถึงสื่อลามก

4.3 ประเภทการเข้าถึงสื่อลามกของเด็กและเยาวชนไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

ประเภทที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ประเภทอินเทอร์เน็ต อันดับที่สอง คือ ประเภทวิดีโอ/ภาพยนตร์ อันดับที่สาม คือ ประเภทสิ่งพิมพ์ อันดับที่สุด คือ ประเภทโทรศัพท์มือถือ และอันดับสุดท้าย คือ ประเภทเกม หากพิจารณาในแต่ละประเภท พบว่า 1) ประเภทอินเทอร์เน็ต ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การดูหนังโป๊ญี่ปุ่น ออนไลน์ 2) ประเภทวิดีโอ/ภาพยนตร์ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ซีดี/ดีวีดีหนังโป๊ญี่ปุ่น 3) ประเภทสิ่งพิมพ์ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ดูรูปโป๊ ปฏิทินโป๊ 4) ประเภทโทรศัพท์มือถือ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การดูคลิปโป๊ในโทรศัพท์มือถือ และ 5) ประเภทเกม ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ เกมโป๊บนคอมพิวเตอร์

ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรกับประเภทการเข้าถึงสื่อลามก พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับการเข้าถึงสื่อลามกประเภทสิ่งพิมพ์ วิดีทัศน์/ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต และเกม

4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตกับการเข้าถึงสื่อลามก

ตารางที่ 1: ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างลักษณะทางประชากรกับการเข้าถึงสื่อลามก

ตัวแปร	จำนวน (คน)	ค่าสหสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการใช้ อินเทอร์เน็ต (r)	ค่านัยสำคัญทาง สถิติ (P)
การเข้าถึงสื่อลามก	230	0.357*	0.000

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 1 การทดสอบสมมติฐานที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($P \leq 0.05$) พบว่า พฤติกรรมการการใช้อินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กับการเข้าถึงสื่อลามกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = 0.357$ $P = 0.000$)

5. อภิปรายและข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

จากผลการวิจัยสรุปได้ว่า พฤติกรรมการการใช้อินเทอร์เน็ต มีความสัมพันธ์ในลักษณะทิศทางเดียวกันกับการเข้าถึงสื่อลามก นั่นหมายความว่า หากมีการใช้อินเทอร์เน็ตมากก็มีโอกาสที่เด็กและเยาวชนจะเข้าถึงสื่อลามกได้มากขึ้น ดังนั้น ผู้ปกครองจึงควรมีการกำกับดูแล ตั้งกฎกติกา หรือมีการป้องกันโดยใช้โปรแกรมป้องกันเว็บไซต์ลามกเหล่านี้ เพื่อไม่ให้เด็กและเยาวชนเข้าถึงได้โดยง่าย เพราะเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่มีการเข้าถึงสื่อลามกครั้งแรกโดยไม่ตั้งใจ เข้าถึงครั้งแรกในช่วงมัธยม 1-2 เพราะเพื่อนเข้าถึงจากที่บ้าน ด้วยการเข้าถึงสื่อลามกประเภทอินเทอร์เน็ต

และมักจะเข้าถึงในช่วงเวลาหัวค่ำ (18.01-22.00 น.) ซึ่งเป็นช่วงเวลาเดียวกันกับที่เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุด ผู้ปกครองจึงควรมีการกำกับดูแลและให้คำแนะนำบุตรหลานของตนขณะใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านให้มากขึ้น และผลการศึกษาพบว่า เด็กส่วนใหญ่จะเข้าถึงสื่อลามกขณะอยู่ลำพัง ดังนั้น ความเป็นไปได้ว่าเด็กและเยาวชนจะเข้าถึงสื่อลามกน้อยลงเมื่อมีคนอยู่ด้วยขณะใช้อินเทอร์เน็ต และผลการศึกษายังพบว่า มีการเข้าถึงสื่อลามก ประเภทอินเทอร์เน็ต โดยเข้าไปดูหนังโป๊อยู่ป็นออนไลน์มากที่สุด รองลงมา คือ เข้าเว็บไซต์ดูภาพโป๊ แสดงให้เห็นว่า ความสามารถในการป้องกันเว็บไซต์ลามกเหล่านี้ ทางกระทรวงไอซีทียังทำได้ไม่ครอบคลุมพอ ทำให้เด็กและเยาวชนยังสามารถเข้าถึงได้ง่าย ดังนั้น จึงควรมีมาตรการป้องกันให้เพิ่มมากขึ้น และผู้ปกครอง ครูอาจารย์ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องก็ควรมีการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิดเพื่อป้องกันการเข้าถึงจากตัวเด็กเองอีกด้วย

ที่น่าสังเกตจากผลการศึกษาก็ประเด็นหนึ่ง คือ หลังจากเข้าถึงสื่อลามกครั้งแรก เด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครเลือกที่จะคุยกับเพื่อนมากที่สุด รองลงมา คือ ไม่บอกใคร แต่ที่สำคัญ คือ หลังจากการเข้าถึงสื่อลามกครั้งแรก ผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 230 คน ไม่มีใครเลือกที่จะคุยกับพ่อ/แม่ ครูอาจารย์ หรือญาติเลยสักคนเดียว แสดงให้เห็นว่า เด็กอาจมองว่าเป็นเรื่องที่ไม่ควรปรึกษาผู้ใหญ่อย่างพ่อ/แม่ ครูอาจารย์ หรือญาติ เพราะอาจถูกดูค้ำหรือถูกมองว่าไม่ดี ดังนั้น จึงควรมีการปรับความเข้าใจระหว่างคนในครอบครัว หรือลูกศิษย์กับอาจารย์ให้มากขึ้น ให้สามารถพูดคุยกันในเรื่องเหล่านี้ได้อย่างเข้าใจ เพื่อป้องกันการทำความเข้าใจในเรื่องเพศแบบผิด ๆ และนำไปสู่ปัญหาสังคมในที่สุด ซึ่งผู้ที่สนใจทำการศึกษเกี่ยวกับประเด็นนี้ ในครั้งต่อไปควรมีการนำผลการวิจัยไปขยายประเด็นเพื่อศึกษาถึงอิทธิพลของสื่อลามกที่มีต่อเด็กและเยาวชน เพื่อให้ครอบคลุมไปถึงประเด็นการป้องกันอาชญากรรมในสังคมที่เกิดขึ้นจากเด็กและเยาวชนที่มีผลมาจากอินเทอร์เน็ต

6. กิตติกรรมประกาศ

บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาส่วนบุคคล ในการศึกษาหลักสูตรปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต ซึ่งผู้เขียนใคร่ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรพรหม ชงาม อาจารย์ที่ปรึกษา และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์พพร มหาสินไพศาล ที่ให้คำแนะนำ ตลอดจนผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน ที่ได้มีส่วนช่วยให้การศึกษาในครั้งนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี

7. เอกสารอ้างอิง

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. (2554). *สถิติคดีประจำปี*. สืบค้นวันที่ 27 พฤศจิกายน 2554,

จาก http://www2.djop.moj.go.th/stat/main_user.php

กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *ข้อมูลสถิติด้านการศึกษา*. สืบค้นวันที่ 27 พฤศจิกายน 2554,

จาก http://www.moe.go.th/data_stat/#ข้อมูลสถิติด้านการศึกษา

กษิติศ บัญรัตน์ไพโรจน์. (2546). *อิทธิพลของอินเทอร์เน็ตที่มีผลต่อพฤติกรรมทางด้านสังคมของกลุ่มวัยรุ่น*

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ.

จริญา สังข์เพชร. (2551). *พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา*

ตอนปลายในจังหวัดยะลา. วิทยานิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

- ชื่นสุมล อุกฤษฏ์วิริยะ. (2543). *อิทธิพลของความสัมพันธ์ภายในครอบครัวที่มีผลต่อการเปิดรับสื่อวีดิทัศน์ประเภทเอ็กซ์ของเยาวชนไทยที่อยู่ในสถานศึกษาในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ณัฐพล อยู่วิทยา. บรรณานิเทศสาร Monday. *สัมภาษณ์*, 30 ตุลาคม 2554.
- ไทยรัฐ. (2552, 16 กรกฎาคม). *ข่าวข้นขึ้น เลียนแบบซีดีลามก*. สืบค้นวันที่ 24 พฤศจิกายน 2554, จาก <http://www.thairath.co.th/content/region/19862>
- ผู้จัดการ 360° รายสัปดาห์. (2554, 30 มิถุนายน). *'ตำรวจ' ชี้เทคโนโลยีตัวการคดีข่มขืนพุ่ง แจงเด็กผู้ชายกลายเป็นเหยื่อมากขึ้น*. สืบค้นวันที่ 27 พฤศจิกายน 2554, จาก <http://www.manager.co.th/mgrweekly/viewnews.aspx?newsID=9540000079804>
- พนาไพร แก้วตา. (2551). *พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนโรงเรียนศิริมาตย์เทวี จังหวัดเชียงราย*. วิทยานิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ภัยคุกคามของสื่อลามก. (2548, 22 พฤษภาคม). *ไทยโพสต์*. สืบค้นวันที่ 27 พฤศจิกายน 2554, จาก http://www.thaipost.net/index.asp?bk=thaipost&post_date=11/Oct/2548&news_id=107385&cat_id=220400
- วิทยา เรื่องพรวิสุทธิ. (2539). *เรียนอินเทอร์เน็ตผ่าน World Wide Web อย่างง่าย*. กรุงเทพมหานคร: ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- สมบัติ กาญจนกิจ. (2552). *บทบาทของกีฬาและนันทนาการกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนในสถานศึกษา*. (10)3. สืบค้นวันที่ 27 พฤศจิกายน 2554, จาก http://www.spsc.chula.ac.th/web_older/main2007/journal/journal/10-3/9.pdf
- สะอาด ไปโลโสภณ. (2552). *พฤติกรรมและปัญหาการใช้เน็ตของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. วิทยานิพนธ์นิติศาสตร์มหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. (2554). *การสำรวจการมี การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ครัวเรือน)*. สืบค้นวันที่ 27 พฤศจิกายน 2554, จาก http://service.nso.go.th/nso/nso_center/project/table/files/S-ict-hh-q/2550/000/00_S-ict-hh-q_2550_000_000000_00200.xls
- สำนักวิจัยแอมเคโพลล์. (2554). *พฤติกรรมการใช้เน็ตของเด็กและเยาวชน*. (รายงานผลการวิจัย) สำนักวิจัยแอมเคโพลล์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ.
- Mangtra. (2551). *เด็กข่มขืนเด็ก:พฤติกรรมเลียนแบบสื่อ*. สืบค้นวันที่ 27 พฤศจิกายน 2554, จาก <http://www.oknation.net/blog/print.php?id=249574>